

eksploderer internationalt. Der har været en ganske udmærket dialog og en ganske udmærket kontakt, hvor jeg bestemt ikke mener, at den danske regering har kunnet gribe sagen anderledes an, men jeg noterer mig også, at hr. Villy Søvndal har skrevet meget fornuftige indlæg i Jyllands-Posten, bl.a. den 17. december, hvor han skrev følgende:

Så jo, lad alle os demokrater, danskere som nydanskere, stå sammen mod mullaherne og imamerne og islamisterne, når de vil knægte ytringsfriheden, fordi de føler sig stødt over, hvad de finder helligt. Citat slut.

Hr. Villy Søvndal deler altså den opfattelse, som har været bærende for regeringen, nemlig at man ikke går på kompromis med ytringsfriheden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er fuldstændig rigtigt opfattet. I synet på ytringsfrihed er der ikke to meninger, men det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Sagen drejer sig med forskernes udtryk om, at hele den attitude, man har fremvist, i sig selv har været en større årsag til eskalationen end noget som helst andet.

Jeg vil bare sige, at netop når vi diskuterer det arabiske initiativ, synes jeg, det er vigtigt, at regeringen også besinder sig. Jeg er ikke i tvivl om, at udenrigsministeren i høj grad er enig i den analyse, som Udenrigsministeriet jo selv har bestilt, men det er helt afgørende, at de øvrige regeringspartier også forstår det, og her tænker jeg selvfølgelig ikke kun på Venstre. Jeg tænker også på Dansk Folkeparti, og dem kan Venstres ordfører selvfølgelig ikke svare for. Men giver hele attituden ikke Venstre anledning til overvejelser?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det giver jo altid anledning til overvejelser, når hr. Villy Søvndal stiller spørgsmål, men lige netop spørgsmålet her giver overhovedet ingen anledning til overvejelser, for der er en klar sammenhæng mellem det, hr. Villy Søvndal gerne vil tale om, nemlig ytringsfriheden, og den måde, regeringen har håndteret sagen på. Sagen har ikke kunnet være håndteret på andre måder.

Kl. 17.00

Det, der står tilbage, er, som jeg svarede i mit første indlæg, at udenrigsministeren jo gennem mange måneder havde en meget udmærket dia-

log på en lang række bilaterale møder, hvor sagen ikke var noget problem. Men den blev så et problem i januar måned, og derfor kan man ikke hævde, at det er regeringens attitude, der var skyld i det. Der har været villighed til dialog fra første færd, og det er udenrigsministeren et levende eksempel på. Så sent som i november måned, hvor udenrigsministeren var til møde i Bahrain, deltog han jo i en lang række bilaterale møder.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Er nyorienteringen af det arabiske initiativ sket, fordi det måske er gået op for Venstre og måske også er gået op for regeringen, at den måde, man søsatte det oprindelige arabiske initiativ på, måske var lidt fejlagtig, og at fokus eller indramningen var forkert? Bl.a. skrev udenrigsministeren og integrations- og udviklingsministeren dengang, at ekstremisme og terrorisme har vi kendt i århundreder, men det nye er, at der synes at være tale om et forsøg på at mobilisere muslimer over hele verden til krig mod den vestlige civilisation, og at den 11. september 2001 skulle være startdatoen for et globalt sammenstød mellem civilisationer, men det må ikke lykkes.

Er den slags formuleringer, hvor man prøver at starte et arabisk initiativ, som tager udgangspunkt i en forestillet konflikt, i virkeligheden udgangspunktet for, at man nu prøver at lave noget, som er bedre end det katastrofale udgangspunkt og den indramning, som lå i det oprindelige arabiske initiativ?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg ved, at hr. Rune Lund hørte meget godt efter min ordførertale, og den startede jeg med at slå to ting fast: Først og fremmest at køreplan for fred blev lanceret under EU-formandskabet i 2002, bl.a. fordi vi ser Mellemøstpolitikken under ét og derfor selvfølgelig også er optaget af Israel-Palæstina-konflikten som en meget vigtig del af Mellemøstsituationen generelt.

For det andet angående det arabiske initiativ: Jeg synes jo, man skal være stolt af, at Danmark faktisk er gået foran på dette område med det arabiske initiativ. Det er jo en af grundene til, at USA og EU, på en lang række punkter er fulgt efter Danmark og har set nødvendigheden af, at man har en dialog med de områder, som er meget tæt knyttet til Europa, netop for at sikre at